

delse bruge NATO ved f.eks. at rykke NATO tættere og tættere på Rusland og inddrage en del af de lande, der tidligere var med i Warszawa-pagten. Derfor blev NATO altså et andet instrument, det blev et instrument til at udvide et økonomisk system – kapitalisme, nyliberalisme, som det senere også er blevet kaldt – i stedet for at styrke udviklingen økonomisk, samarbejds-mæssigt og tillidsmæssigt mellem alle lande i Europa.

Der tager man altså så fat i at ændre NATO, give det et nyt koncept med mulighed for at foretage offensive militære operationer, dvs. krigsførelse i tredjelande, altså noget, som NATO aldrig var dannet til, men blev lavet om til. Man fik altså på den måde givet sig selv ret til – dog efter godkendelse naturligvis, trods alt – at lave angrebsoperationer, som ikke behøvede at have FN's godkendelse, men bare skulle have NATO's godkendelse. Det blev lige pludselig til et spørgsmål om bekæmpelse af terrorisme, og så blev det jo helt præcist til indsatsen i Afghanistan, der ligesom skulle være prøvestenen for, om man nu havde fået et nyt NATO, der kunne udfylde nogle andre opgaver, end NATO var oprettet til.

Jeg synes, det er indlysende, at det ikke går særlig godt i Afghanistan. Det er selvfølgelig også derfor, at der er en del, der siger, at det der med, at NATO så bare fungerer 60 år mere, måske ikke er helt så indlysende. For hvis NATO ikke klarer – og det tror jeg altså ikke de gør – at komme ud af Afghanistan med en succes, vil man helt givet komme ud i voldsomme problemer, der nemt kan ende med, at NATO bliver opløst.

Jeg synes ikke, at NATO på nogen måde indeholder noget perspektiv, og derfor må jeg også sige, at jeg undrer mig lidt over, at mine venner i SF på den her måde tilslutter sig NATO-medlemskabet og det, NATO står for. Vi mener, at venstrefløjen i Danmark i meget højere grad skulle arbejde for en fundamental ændring af sikkerhedspolitikken. For den sikkerhedspolitik, der er blevet ført de sidste 7 år, og som NATO står for, er jo en sikkerhedspolitik, der primært bygger på bomber og krig.

Vi synes, at man skulle gå en anden vej, hvor det meget mere handler om udviklingspolitik, hvor det er et spørgsmål om fredsbevarende operationer og ikke krig, der skal være det bærende, og hvor man altså bryder med den Bush-linje, som har præget os de sidste 7 år. Altså, vi ville gerne have en ændring af dansk udenrigs-

og sikkerhedspolitik i retning af deltagelse i fredsbevarende operationer, hurtig hjælp til humanitære katastrofer, med en indsats som et selvstændigt lille land, der kan gøre en forskel i forhold til de store ved at gå ind og prøve at fremme lokal konfliktløsning, mægling mellem stridende parter, og støtte opbygningen af demokrati, opbygningen af regionale sikkerhedsorganisationer, altså en helt anden logik end den, som vi har set NATO stå for og fortsat vil stå for. Vi beklager så, at vi i en periode åbenbart skal være lidt for meget alene om at løfte det, men det vil vi alligevel gøre, også her i Folketinget, altså prøve at udvikle en anden sikkerhedstænkning, der går meget mere i retning af FN og OSCE.

Derfor skal jeg som afslutning på vegne af Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»I erkendelse af, at den kolde krig er forbi, og at der stilles helt nye krav til at sikre den internationale sikkerhed end dengang, NATO blev dannet, melder Danmark sig ud af NATO og styrker til gengæld Danmarks engagement i FN og OSCE.«

(Forslag-til vedtagelse nr. V 55).

Kl. 16:03.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er der en kort bemærkning fra hr. Søren Pind, og inden skal jeg sige, at også dette forslag til vedtagelse vil indgå i den videre debat.

Kl. 16:03

Søren Pind (V):

Tak for det. Jeg er interesseret i hr. Frank Aaens synspunkt eller i virkeligheden læsekundskaber. Jeg kunne godt tænke mig at vide, om hr. Frank Aaen opfatter det forslag til vedtagelse, som bl.a. Venstre har fremsat, som en støtte til aktionen i Afghanistan.

Kl. 16:04

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:04

Frank Aaen (EL):

Man fornemmer jo den drilske tone i spørgsmålet, og drilleriet er ikke vendt mod Enhedslisten, men mod et parti, der ikke har ordførerskabet lige i øjeblikket. Jeg vil sige, at enhver, der læser det papir, vil sige, at nu støtter alle dem, der er bag forslaget, op omkring Afghanistankonflikten, som den føres i øjeblikket.